

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 261

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

11 august 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 261/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 261/02 Cauza C-511/12: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 10 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalia) – Joaquim Fernando Macedo Maia și alții/Fundo de Garantia Salarial, IP (Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Trimitere preliminară — Directiva 80/987/CEE — Directiva 2002/74/CE — Protecția lucrătorilor salariați în caz de insolvabilitate a angajatorului — Instituții de garantare — Limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare — Creanțe salariale devenite exigibile cu mai mult de șase luni înainte de introducerea unei acțiuni în justiție prin care se solicită constatarea insolvabilității angajatorului) 2

2014/C 261/03 Cauza C-608/12 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 8 mai 2014 – Greinwald GmbH/Nicolas Wessang, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Articolul 169 alineatul (2) din același regulament — Cuprinsul necesar al cererii de recurs] 3

2014/C 261/04 Cauza C-27/13: Ordonanța Curții (Marea Cameră) din 4 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht – Germania) – Flughafen Lübeck GmbH/Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG (Articolul 99 din Regulamentul de procedură — Ajutoare de stat — Articolele 107 TFUE și 108 TFUE — Avantaje acordate de o întreprindere publică care exploatează un aeroport unei societăți de transport aerian low cost — Decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare — Obligație a instanțelor statelor membre de a se conforma aprecierii Comisiei din această decizie referitoare la existența unui ajutor) 3

RO

2014/C 261/05	Cauza C-89/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Napoli – Italia) – Luigi D’Aniello și alții/Poste Italiane SpA (Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Principiul nediscriminării — Reglementare națională care prevede un regim de despăgubire în caz de stabilire nelegală a unui termen în contractul de muncă diferit de cel aplicabil în caz de încetare nelegală a unui contract de muncă pe durată nedeterminată — Efecte economice — Caracterul comparabil al cererilor)	4
2014/C 261/06	Cauza C-153/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 3 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresný súd Bardejov – Slovacia) – Pohotovost s.r.o./Ján Soroka (Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Aplicare ratione temporis — Fapte anterioare aderării Republicii Slovace la Uniunea Europeană — Necompetență vădită a Curții)	5
2014/C 261/07	Cauza C-285/13 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 12 iunie 2014 – Bimbo, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Caffè KIMBO — Procedură de opoziție — Marca națională verbală anterioară BIMBO — Marcă de notorietate — Respingere în parte a opoziției — Recurs vădit inadmisibil].	5
2014/C 261/08	Cauza C-287/13 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 22 mai 2014 – Bilbaína de Alquitranes, SA și alții/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 59 și anexa XIII — Identificarea smoalei de gudron de cărbune la temperatură înaltă drept substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită, care trebuie supusă procedurii de autorizare — Egalitate de tratament].	6
2014/C 261/09	Cauza C-329/13: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 8 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien – Austria) – Ferdinand Stefan/Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Articolul 99 din Regulamentul de procedură — Directiva 2003/4/CE — Validitate — Accesul publicului la informațiile despre mediu — Excepție de la obligația de a divulga informații despre mediu atunci când divulgarea ar aduce atingere dreptului oricărei persoane de a avea un proces echitabil — Caracter facultativ al acestei excepții pentru statele membre — Articolul 6 TUE — Articolul 47 al doilea paragraf din cartă)	6
2014/C 261/10	Cauza C-350/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 5 iunie 2014 [cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (fostă Augstākās tiesas Senāts) – Letonia] – Antonio Gramsci Shipping Corp. și alții/Aivars Lembergs Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea măsurilor provizorii și de conservare — Anularea deciziei inițiale — Menținerea cererii de decizie preliminară — Nepronunțare asupra fondului.	7
2014/C 261/11	Cauza C-374/13 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 aprilie 2014 – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Cerere de înregistrare a mărcii verbale METROINVEST — Opoziția titularului mărcii figurative naționale și solicitant al mărcii figurative comunitare conținând elementul verbal „METRO”, în culorile albastru și galben — Refuz de înregistrare)	7
2014/C 261/12	Cauza C-411/13 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 8 mai 2014 – Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)/Sanco, SA (Recurs — Marcă comunitară — Marcă figurativă reprezentând un pui — Opoziție a titularului unui mărci figurative naționale reprezentând un pui — Respingere, în parte, a opoziției)	8
2014/C 261/13	Cauza C-412/13 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 aprilie 2014 – Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 34 alineatul (1), articolul 75 și articolul 77 alineatul (1) — Mărci naționale și internaționale figurative anterioare MEDINET — Revendicarea seniorității — Refuz]	8

2014/C 261/14	Cauza C-414/13 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 20 mai 2014 – Reber Holding GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Anna Klusmeier (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marca verbală Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Opoziția titularului mărcilor naționale figurative anterioare W. Amadeus Mozart)	9
2014/C 261/15	Cauza C-448/13 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 iunie 2014 – Delphi Technologies, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Marca verbală INNOVATION FOR THE REAL WORLD — Slogan publicitar — Refuzul înregistrării — Lipsa caracterului distinctiv]	9
2014/C 261/16	Cauza C-500/13: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 5 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Gmina Międzyzdroje/Minister Finansów (Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Deducerea taxei achitate în amonte — Bunuri de capital — Bunuri imobile — Regularizarea deducerilor — Legislație națională care prevede o perioadă de regularizare de 10 ani)	10
2014/C 261/17	Cauza C-600/13: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Giudice di pace di Matera – Italia) – Intelcom Service Ltd/Vincenzo Mario Marvulli (Trimitere preliminară — Articolele 34 TFUE, 35 TFUE, 37 TFUE, 56 TFUE și 60 TFUE — Directiva 2006/112 — Legislație națională prin care notarilor le este rezervată activitatea de redactare și de autentificare a actelor de vânzare a imobilelor — Inadmisibilitate vădită)	10
2014/C 261/18	Cauza C-683/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 19 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal do Trabalho da Covilhã – Portugalia) – Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA și alții/Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT) (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Articolul 2 — Noțiunea „date cu caracter personal” — Articolele 6 și 7 — Principii referitoare la calitatea datelor și la legitimitatea prelucrării datelor — Articolul 17 — Securitatea prelucrărilor — Timp de lucru al lucrătorilor — Evidența timpului de lucru — Acces al autorității naționale competente să monitorizeze condițiile de muncă — Obligația angajatorului de a pune la dispoziție evidența timpului de lucru astfel încât să permită consultarea sa imediată)	11
2014/C 261/19	Cauza C-13/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Bacău (România) la data de 15 ianuarie 2014 – Municipiul Piatra Neamț/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	12
2014/C 261/20	Cauza C-167/14: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Republica Elenă	12
2014/C 261/21	Cauza C-240/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 12 mai 2014 – Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG	14
2014/C 261/22	Cauza C-269/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 30 mai 2014 – Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy	15
2014/C 261/23	Cauza C-285/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 11 iunie 2014 – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne/Brasserie Bouquet SA	16
2014/C 261/24	Cauza C-289/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d’État (Franța) la 12 iunie 2014 – Brit Air SA/Ministère des finances et des comptes publics	16
2014/C 261/25	Cauza C-8/13: Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 – Comisia Europeană/Republica Slovenia, interveniente Regatul Belgiei și Regatul Țărilor de Jos	17
2014/C 261/26	Cauza C-9/13: Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 – Comisia Europeană/Republica Slovenia, intervenienți: Regatul Belgiei și Regatul Țărilor de Jos	17

2014/C 261/27	Cauza C-46/13: Ordonanța președintelui Curții din 27 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Datenschutzbehörde (fostă Datenschutzkommission) – Austria) – H/E	17
2014/C 261/28	Cauza C-121/13: Ordonanța președintelui Curții (Camera a treia) din 7 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Wedding – Germania) – Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft/Xceed Holding Ltd..	18
2014/C 261/29	Cauza C-207/13: Ordonanța președintelui Curții (Camera a treia) din 13 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, GAF Lakeman agissant sous le nom de Rederij Waddentransport/Minister van Infrastructuur en Milieu, <i>cu participarea</i> : Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV	18
2014/C 261/30	Cauza C-284/13 P: Ordonanța președintelui Curții din 3 aprilie 2014 – Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/Comisia Europeană	18
2014/C 261/31	Cauza C-292/13: Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 21 mai 2014 – Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Impexmetal S.A.	18
2014/C 261/32	Cauza C-415/13: Ordonanța președintelui Curții din 22 mai 2014 – Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Impexmetal S.A..	19
2014/C 261/33	Cauza C-458/13: Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Andreas Grund, în calitate de mandatar lichidator al SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler/Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc..	19
2014/C 261/34	Cauzele conexate C-475/13 et C-476/13: Ordonanța președintelui Curții din 21 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Walter Jubin (C-475/13), Heidemarie Retzlaff (C-476/13)/easyjet Airline Co. Ltd	19
2014/C 261/35	Cauza C-493/13: Ordonanța președintelui Curții din 4 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Republica Estonia	19
2014/C 261/36	Cauza C-558/13: Ordonanța președintelui Curții din 4 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove – Slovacia) – CD Consulting s. r. o./Marián Vasko	20
2014/C 261/37	Cauza C-571/13: Ordonanța președintelui Curții din 14 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Annegret Weitkämper-Krug/NRW Bank – Anstalt des öffentlichen Rechts	20
2014/C 261/38	Cauza C-629/13: Ordonanța președintelui Curții din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gliwicach – Polonia) – procedură inițiată de Adarco Invest sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach	20
2014/C 261/39	Cauza C-658/13: Ordonanța președintelui Curții din 13 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hannover – Germania) – Wilhelm Spitzner, Maria-Luise Spitzner/TUIfly GmbH	20
2014/C 261/40	Cauza C-661/13: Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works	21
2014/C 261/41	Cauza C-680/13: Ordonanța președintelui Curții din 16 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – Condor Flugdienst GmbH/Andreas Plakolm	21
2014/C 261/42	Cauza C-46/14: Ordonanța președintelui Curții din 6 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Rüsselsheim – Germania) – Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH	21

Tribunalul

2014/C 261/43	Cauza T-564/10: Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2014 – Quimitécnica.com și de Mello/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor — Amenzi — Plată eșalonată — Decizie a Comisiei prin care se dispune constituirea unei garanții bancare — Obligația de motivare — Proportionalitate”)	22
2014/C 261/44	Cauza T-372/11: Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2014 – Basic/OAPI – Repsol YPF (basic) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative basic — Marca comunitară figurativă anterioară BASIC — Motiv relativ de refuz — Similitudinea serviciilor — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	22
2014/C 261/45	Cauza T-541/11: Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2014 – Fundação Calouste Gulbenkian/OAPI – Gulbenkian (GULBENKIAN) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GULBENKIAN — Marcă națională notorie, denumire comercială și logouri naționale anterioare Fundação Calouste Gulbenkian — Motive relative de refuz — Dovada existenței drepturilor anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 90 litera (a) din regulamentul de procedură”]	23
2014/C 261/46	Cauza T-314/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Borde și Carbonium/Comisia.	24
2014/C 261/47	Cauza T-317/14: Acțiune introdusă la 7 mai 2014 – Klement/OAPI – Bullerjan (Forma unui cuptor) .	24
2014/C 261/48	Cauza T-323/14: Acțiune introdusă la 7 mai 2014 – Bankia/OAPI – Banco ActivoBank (Portugalia) (Bankia)	25
2014/C 261/49	Cauza T-334/14: Acțiune introdusă la 14 mai 2014 – Roca Sanitario/OAPI – Villeroy & Boch (Robinete)	26
2014/C 261/50	Cauza T-336/14: Acțiune introdusă la 15 mai 2014 – Société des produits Nestlé/OAPI (NOURISHING PERSONAL HEALTH)	27
2014/C 261/51	Cauza T-340/14: Acțiune introdusă la 15 mai 2014 – Klyuyev/Consiliul	27
2014/C 261/52	Cauza T-341/14: Acțiune introdusă la 15 mai 2014 – Klyuyev/Consiliul	29
2014/C 261/53	Cauza T-343/14: Acțiune introdusă la 19 mai 2014 – Cipriani/OAPI – Hotel Cipriani (CIPRIANI) . . .	29
2014/C 261/54	Cauza T-351/14: Acțiune introdusă la 20 mai 2014 – Construlink/OAPI – Wit-Software (GATEWIT) .	30
2014/C 261/55	Cauza T-362/14: Acțiune introdusă la 27 mai 2014 – REWE-Zentral/OAPI – Vicente Gandia Pla (MY PLANET).	31
2014/C 261/56	Cauza T-364/14: Acțiune introdusă la 23 mai 2014 – Penny-Markt/OAPI – Boquoi Handels (B! O) . .	32
2014/C 261/57	Cauza T-367/14: Acțiune introdusă la 28 mai 2014 – August Storck/OAPI – Chiquita Brands (Fruitfuls)	33
2014/C 261/58	Cauza T-370/14: Acțiune introdusă la 23 mai 2014 – Petropars și alții/Consiliul.	33
2014/C 261/59	Cauza T-371/14: Acțiune introdusă la 26 mai 2014 – NICO/Consiliul.	34
2014/C 261/60	Cauza T-372/14: Acțiune introdusă la 26 mai 2014 – HK Intertrade/Consiliul	35
2014/C 261/61	Cauza T-373/14: Acțiune introdusă la 26 mai 2014 – Petro Suisse Intertrade/Consiliul	36
2014/C 261/62	Cauza T-380/14: Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – Pshonka/Consiliul	37
2014/C 261/63	Cauza T-381/14: Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – Pshonka/Consiliul	38
2014/C 261/64	Cauza T-387/14: Acțiune introdusă la 2 iunie 2014 – salesforce.com/OAPI (MARKETINGCLOUD). . .	39

2014/C 261/65	Cauza T-400/14: Acțiune introdusă la 4 iunie 2014 – Premo/OAPI – Prema Semiconductor (PREMO)	39
2014/C 261/66	Cauza T-402/14: Acțiune introdusă la 6 iunie 2014 – FCC Aqualia/OAPI – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)	40
2014/C 261/67	Cauza T-405/14: Acțiune introdusă la 31 mai 2014 – Yavorskaya/Consiliul și alții	41
2014/C 261/68	Cauza T-455/14: Acțiune introdusă la 17 iunie 2014 – Pirelli & C./Comisia	42
2014/C 261/69	Cauza T-456/14: Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – TAO/AFI și SFIE/Parlamentul European și Consiliul	43
2014/C 261/70	Cauza T-457/14 P: Recurs introdus la 18 iunie 2014 de Thierry Rouffaud împotriva Hotărârii din 9 aprilie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-59/13, Rouffaud/SEAE	44
2014/C 261/71	Cauza T-464/14 P: Recurs introdus la 20 iunie 2014 de Risto Nieminen împotriva Hotărârii din 10 aprilie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-81/12, Nieminen/Consiliul	45
2014/C 261/72	Cauza T-466/14: Acțiune introdusă la 24 iunie 2014 – Spania/Comisia	45
2014/C 261/73	Cauza T-471/14: Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Ibercaja Banco și alții/Comisia	46
2014/C 261/74	Cauza T-472/14: Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Joyería Tous/Comisia	47
2014/C 261/75	Cauza T-473/14: Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Corporación Alimentaria Guissona și Naviera Muriola/Comisia	47
2014/C 261/76	Cauza T-474/14: Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Cesáreo Martín-Sanz și alții/Comisia	48
2014/C 261/77	Cauza T-476/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Poal Investments XXI și alții/Comisia	49
2014/C 261/78	Cauza T-477/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Caamaño Sistemas Metálicos și alții/Comisia	50
2014/C 261/79	Cauza T-478/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Industrias Espadafor și alții/Comisia	50
2014/C 261/80	Cauza T-482/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria/Comisia	51
2014/C 261/81	Cauza T-483/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Banco de Albacete/Comisia	52
2014/C 261/82	Cauza T-484/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Monthisa Residencial/Comisia	52
2014/C 261/83	Cauza T-485/14: Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Bon Net OOD/OAPI – Aldi (Bon Appétit!)	53

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2014/C 261/01)

Ultima publicație

JO C 253, 4.8.2014

Publicații anterioare

JO C 245, 28.7.2014

JO C 235, 21.7.2014

JO C 223, 14.7.2014

JO C 212, 7.7.2014

JO C 202, 30.6.2014

JO C 194, 24.6.2014

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 10 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalia) – Joaquim Fernando Macedo Maia și alții/Fundo de Garantia Salarial, IP

(Cauza C-511/12) ⁽¹⁾

(Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Trimitere preliminară — Directiva 80/987/CEE — Directiva 2002/74/CE — Protecția lucrătorilor salariați în caz de insolvabilitate a angajatorului — Instituții de garantare — Limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare — Creanțe salariale devenite exigibile cu mai mult de șase luni înainte de introducerea unei acțiuni în justiție prin care se solicită constatarea insolvabilității angajatorului)

(2014/C 261/02)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Central Administrativo Norte

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David

Pârât: Fundo de Garantia Salarial, IP

Dispozitivul

Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care nu garantează creanțele salariale devenite exigibile cu mai mult de șase luni înainte de introducerea unei căi de atac prin care se solicită constatarea insolvabilității angajatorului, chiar în cazul în care lucrătorii au inițiat, înainte de începerea acestei perioade, o procedură judiciară împotriva angajatorului lor, prin care urmăreau să obțină stabilirea cuantumului acestor creanțe și recuperarea silită a acestora.

⁽¹⁾ JO C 26 din 26.01.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 8 mai 2014 – Greinwald GmbH/Nicolas Wessang, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-608/12 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Articolul 169 alineatul (2) din același regulament — Cuprinsul necesar al cererii de recurs]

(2014/C 261/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Greinwald GmbH (reprezentant: C. Onken, avocat)

Celelalte părți din procedură: Nicolas Wessang (reprezentant: A. Grolée, avocat), Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul principal și recursul incident.
- 2) Obligă Greinwald GmbH la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recursul principal.
- 3) Îl obligă pe domnul Nicolas Wessang la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recursul incident.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013.

Ordonanța Curții (Marea Cameră) din 4 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht – Germania) – Flughafen Lübeck GmbH/Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Cauza C-27/13) ⁽¹⁾

(Articolul 99 din Regulamentul de procedură — Ajutoare de stat — Articolele 107 TFUE și 108 TFUE — Avantaje acordate de o întreprindere publică care exploatează un aeroport unei societăți de transport aerian low cost — Decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare — Obligație a instanțelor statelor membre de a se conforma aprecierii Comisiei din această decizie referitoare la existența unui ajutor)

(2014/C 261/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Flughafen Lübeck GmbH

Pârâtă: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Dispozitivul

- 1) Atunci când Comisia Europeană deschide, în temeiul articolului 108 alineatul (3) a treia teză TFUE, procedura oficială de investigare prevăzută la alineatul (2) al articolului menționat în legătură cu o măsură care nu a fost notificată în cursul punerii în aplicare, o instanță națională, sesizată cu o cerere având ca obiect încetarea punerii în aplicare acestei măsuri și recuperarea sumelor deja plătite, este obligată să adopte toate măsurile necesare care se impun în cazul unei eventuale încălcări a obligației de suspendare a punerii în aplicare a respectivei măsuri.

În acest scop, instanța națională poate decide fie să suspende punerea în aplicare a măsurii în cauză și să dispună recuperarea sumelor deja plătite, fie să dispună măsuri provizorii pentru a salvagarda, pe de o parte, dobânzile părților interesate și, pe de altă parte, efectul util al deciziei Comisiei de deschidere a procedurii oficiale de investigare.

- 2) O instanță națională nu poate, într-o situație precum cea din cauza principală, să suspende judecarea cauzei până la încheierea procedurii oficiale de investigare.

⁽¹⁾ JO C 171, 15.6.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Napoli – Italia) – Luigi D’Aniello și alții/Poste Italiane SpA

(Cauza C-89/13) ⁽¹⁾

(Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Principiul nediscriminării — Reglementare națională care prevede un regim de despăgubire în caz de stabilire nelegală a unui termen în contractul de muncă diferit de cel aplicabil în caz de încetare nelegală a unui contract de muncă pe durată nedeterminată — Efecte economice — Caracterul comparabil al cererilor)

(2014/C 261/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Luigi D’Aniello, Ester Di Vaio, Anna Di Benedetto, Antonella Camelio, Angela Leva, Alessia Romano, Emilia Aloia, Cira Oligo, Ottavio Russo, Giuseppe D’Ambra, Stefano Caputo, Ilaria Pappagallo, Maurizio De Rosa, Gianluca Liguori, Dario Puzone, Vincenzo De Luca, Guido Gorbati, Raffaella D’Ambrosio

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Dispozitivul

Sub rezerva posibilității oferite statelor membre în temeiul clauzei 8 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, clauza 4 punctul 1 din acest acord-cadru trebuie interpretată în sensul că nu impune tratarea în același mod a efectelor economice alocate în cazul stabilirii nelegale a unui termen în contractul de muncă cu cele plătite în caz de încetare nelegală a unui contract de muncă pe durată nedeterminată.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 3 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresný súd Bardejov – Slovacia) – Pohotovosť s.r.o./Ján Soroka

(Cauza C-153/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Aplicare ratione temporis — Fapte anterioare aderării Republicii Slovacie la Uniunea Europeană — Necompetență vădită a Curții)

(2014/C 261/06)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Bardejov

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pohotovosť s.r.o.

Pârât: Ján Soroka

cu participarea: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la întrebările adresate de Okresný súd Bardejov (Slovacia) prin decizia din 15 februarie 2013.

⁽¹⁾ JO C 178, 22.6.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 12 iunie 2014 – Bimbo, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-285/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Caffè KIMBO — Procedură de opoziție — Marca națională verbală anterioară BIMBO — Marcă de notorietate — Respingere în parte a opoziției — Recurs vădit inadmisibil]

(2014/C 261/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Bimbo, SA (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent) și Café do Brasil SpA (reprezențanți: M. Mostardini și F. Mellucci, avocați)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Bimbo SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 22 mai 2014 – Bilbaína de Alquitranes, SA și alții/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

(Cauza C-287/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolul 59 și anexa XIII — Identificarea smoalei de gudron de cărbune la temperatură înaltă drept substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită, care trebuie supusă procedurii de autorizare — Egalitate de tratament]

(2014/C 261/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. (reprezentant: K. Van Maldegem, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä, W. Broere și T. Zbihlej, agenți, asistați de J. Stuyck și de A.-M. Vandromme, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Bilbaína de Alquitranes SA, Cindu Chemicals BV, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV și Rütgers Poland sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 8 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien – Austria) – Ferdinand Stefan/Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Cauza C-329/13) ⁽¹⁾

(Articolul 99 din Regulamentul de procedură — Directiva 2003/4/CE — Validitate — Accesul publicului la informațiile despre mediu — Excepție de la obligația de a divulga informații despre mediu atunci când divulgarea ar aduce atingere dreptului oricărei persoane de a avea un proces echitabil — Caracter facultativ al acestei excepții pentru statele membre — Articolul 6 TUE — Articolul 47 al doilea paragraf din cartă)

(2014/C 261/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ferdinand Stefan

Pârât: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului.

(¹) JO C 274, 21.9.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 5 iunie 2014 [cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (fostă Augstākās tiesas Senāts) – Letonia] – Antonio Gramsci Shipping Corp. și alții/ Aivars Lembergs

(Cauza C-350/13) (¹)

Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Recunoașterea și executarea măsurilor provizorii și de conservare — Anularea deciziei inițiale — Menținerea cererii de decizie preliminară — Nepronunțare asupra fondului

(2014/C 261/10)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (fostă Augstākās tiesas Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Antonio Gramsci Shipping Corp., Apollo Holdings Corp., Arctic Seal Shipping Co. Ltd, Atlantic Leader Shipping Co. Ltd, Cape Wind Trading Co.Ltd, Clipstone Navigation SA, Dawnlight Shipping Co. Ltd, Dzons Rids Shipping Co., Faroship Navigation Co. Ltd, Gaida Shipping Co., Gevostar Shipping Co. Ltd, Hose Marti Shipping Co., Imanta Shipping Co. Ltd, Kemberi Navigation Co., Klements Gotvalds Shipping Co., Latgale Shipping Co. Ltd, Limetree Shipping Co. Ltd, Majori Shipping Co. Ltd, Noella Maritime Co. Ltd, Razna Shipping Co., Sagewood Trading Inc., Samburga Shipping Co. Ltd, Saturn Trading Co., Taganroga Shipping Co., Talava Shipping Co. Ltd, Tangent Shipping Co. Ltd, Viktorio Shipping Co., Wilcox Holding Ltd, Zemgale Shipping Co. Ltd, Zoja Shipping Co. Ltd

Pârât: Aivars Lembergs

Dispozitivul

Nu este necesară pronunțarea asupra fondului cererii de decizie preliminară prezentate de Augstākās tiesas Senāts (Letonia) prin decizia din 12 iunie 2013.

(¹) JO C 252, 31.8.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 aprilie 2014 – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(Cauza C-374/13 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Cerere de înregistrare a mărcii verbale METROINVEST — Opoziția titularului mărcii figurative naționale și solicitant al mărcii figurative comunitare conținând elementul verbal „METRO”, în culorile albastru și galben — Refuz de înregistrare)

(2014/C 261/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (reprezentant: J. Carbonell Callicó, abogado)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. (reprezentant: J.-C. Plate, Rechtsanwalt)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 8 mai 2014 – Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)/Sanco, SA

(Cauza C-411/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Marcă figurativă reprezentând un pui — Opoziție a titularului unui mărci figurative naționale reprezentând un pui — Respingere, în parte, a opoziției)

(2014/C 261/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Sanco, SA (reprezentant: A. Segura Roda, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 10 aprilie 2014 – Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-412/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 34 alineatul (1), articolul 75 și articolul 77 alineatul (1) — Mărci naționale și internaționale figurative anterioare MEDINET — Revendicarea seniorității — Refuz]

(2014/C 261/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (reprezentanți: R. Kunze și G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 298, 12.10.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 20 mai 2014 – Reber Holding GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Anna Klusmeier

(Cauza C-414/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marca verbală Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Opoziția titularului mărcilor naționale figurative anterioare W. Amadeus Mozart)

(2014/C 261/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Reber Holding GmbH & Co. KG (reprezentant: M. Geitz, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: D. Walicka, agent), Anna Klusmeier (reprezentant: G. Schmitt-Gaedke, avocat)

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Reber Holding GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 298, 12.10.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 iunie 2014 – Delphi Technologies, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-448/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Marca verbală INNOVATION FOR THE REAL WORLD — Slogan publicitar — Refuzul înregistrării — Lipsa caracterului distinctiv]

(2014/C 261/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Delphi Technologies, Inc. (reprezentanți: C. Albrecht și J. Heumann, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Delphi Technologies, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 313, 26.10.2013.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 5 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Gmina Międzyzdroje/Minister Finansów

(Cauza C-500/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Deducerea taxei achitate în amonte — Bunuri de capital — Bunuri imobile — Regularizarea deducerilor — Legislație națională care prevede o perioadă de regularizare de 10 ani)

(2014/C 261/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gmina Międzyzdroje

Pârât: Minister Finansów

Dispozitivul

Articolele 167, 187 și 189 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum și principiul neutralității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții de drept național precum cele în discuție în litigiul principal, care, în cazuri în care utilizarea unui bun imobil achiziționat ca bun de capital este modificată, acest bun fiind destinat într-o primă etapă unei utilizări care nu conferă un drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, iar într-o a doua etapă, unei utilizări care conferă un astfel de drept, prevăd o perioadă de regularizare de 10 ani de la data la care bunul este utilizat prima dată și, prin urmare, exclud o regularizare unică în cursul unui singur an fiscal.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Giudice di pace di Matera – Italia) – Intelcom Service Ltd/Vincenzo Mario Marvulli

(Cauza C-600/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 34 TFUE, 35 TFUE, 37 TFUE, 56 TFUE și 60 TFUE — Directiva 2006/112 — Legislație națională prin care notarilor le este rezervată activitatea de redactare și de autentificare a actelor de vânzare a imobilelor — Inadmisibilitate vădită)

(2014/C 261/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Matera

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Intelcom Service Ltd

Pârât: Vincenzo Mario Marvulli

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară prezentată de Giudice de pace di Matera (Italia) prin decizia din 22 aprilie 2013 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 19 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal do Trabalho da Covilhã – Portugalia) – Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA și alții/Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Cauza C-683/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Articolul 2 — Noțiunea „date cu caracter personal” — Articolele 6 și 7 — Principii referitoare la calitatea datelor și la legitimitatea prelucrării datelor — Articolul 17 — Securitatea prelucrărilor — Timp de lucru al lucrătorilor — Evidența timpului de lucru — Acces al autorității naționale competente să monitorizeze condițiile de muncă — Obligația angajatorului de a pune la dispoziție evidența timpului de lucru astfel încât să permită consultarea sa imediată)

(2014/C 261/18)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Părțile din procedura principală

Reclamante: Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida și André de Carvalho e Sousa

Pârâtă: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că o evidență a timpului de lucru precum cea în discuție în litigiul principal care implică indicarea orelor la care fiecare lucrător începe și termină ziua de lucru, precum și a întreruperilor sau a pauzelor corespunzătoare face parte din noțiunea „date cu caracter personal” în sensul dispoziției menționate.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 7 literele (c) și (e) din Directiva 95/46 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune angajatorului obligația de a pune la dispoziția autorității naționale competente să monitorizeze condițiile de muncă evidența timpului de lucru astfel încât să permită consultarea sa imediată atât timp cât această obligație este necesară pentru aducerea la îndeplinire de către această autoritate a sarcinilor sale de monitorizare a aplicării reglementării în materia condițiilor de muncă, în special în ceea ce privește timpul de lucru.

- 3) Instanța de trimitere trebuie să analizeze dacă obligația angajatorului de a oferi autorității naționale competente să monitorizeze condițiile de muncă accesul la evidența timpului de lucru astfel încât să permită consultarea sa imediată poate fi considerată necesară pentru aducerea la îndeplinire de către această autoritate a sarcinii sale de monitorizare, contribuind la o aplicare mai eficientă a reglementării în materia condițiilor de muncă, în special în ceea ce privește timpul de lucru, și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă sancțiunile date pentru a asigura aplicarea efectivă a cerințelor prevăzute de Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru respectă principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Bacău (România) la data de 15 ianuarie 2014 – Municipiul Piatra Neamț/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Cauza C-13/14)

(2014/C 261/19)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Municipiul Piatra Neamț

Pârât: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Prin Ordonanța din 12 iunie 2014, Curtea (Camera opta) a declarat cererea de decizie preliminară vădit inadmisibilă.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-167/14)

(2014/C 261/20)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos și E. Manhaeve)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Elenă, prin neadoptarea tuturor dispozițiilor necesare pentru executarea Hotărârii Curții din 25 octombrie 2007 în cauza C-440/06, Comisia/Republica Elenă, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE;
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a penalității indicate, în cuantum de 47 462,40 euro pe zi de întârziere în executarea hotărârii din cauza C-440/06, începând cu ziua pronunțării unei hotărâri în prezenta cauză până la executarea hotărârii din cauza C-440/06;

- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a sumei forfetare zilnice de 5 191,20 euro, începând cu ziua pronunțării unei hotărâri în prezenta cauză până la executarea hotărârii din cauza C-440/06, în cazul în care această executare ar interveni la o dată anterioară;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește modalitatea de calculare a penalității cu titlu cominatoriu, Comisia amintește:

- A – Importanța dispozițiilor normative care fac obiectul încălcării, și anume articolele 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾, directivă care privește colectarea, tratarea și evacuarea apelor urbane reziduale, precum și tratarea și evacuarea apelor uzate care provin din anumite sectoare industriale. Directiva are ca obiect protejarea mediului împotriva deteriorării cauzate de evacuările de ape reziduale menționate anterior.

Comisia susține că evacuarea apelor reziduale netratate (și anume cele care nu au fost supuse niciunui tratament, în lipsa unor sisteme de tratare și/sau de stații de epurare), în apele de suprafață determină o poluare caracterizată printr-un dezechilibru al oxigenului, în condițiile în care aportul de substanțe nutritive (în special, compuși ai azotului și ai fosforului) afectează în mod semnificativ calitatea unor asemenea mase de apă și a ecosistemelor aferente acestora (punând în pericol, de exemplu, populațiile piscicole).

În plus, în ceea ce privește apele urbane reziduale care au fost supuse unui tratament insuficient (stații de epurare care nu efectuează o tratare secundară sau efectuează o tratare secundară neconformă), simpla recurgere la o tratare primară nu este suficientă pentru evitarea tuturor riscurilor de poluare și de deteriorare a calității apei și a ecosistemelor aferente. Astfel, evacuarea excesivă de substanțe nutritive (compuși ai fosforului și ai azotului) în apele de suprafață constituie un factor esențial de creștere a fenomenului de eutrofizare (proliferarea de alge și de plante acvatice), care mărește riscul de dezechilibru al oxigenului în apă, de dispariție a populațiilor piscicole și a altor organisme acvatice și de daune provocate ecosistemelor terestre aferente. Acesta este motivul pentru care articolul 4 din Directiva 91/271/CEE prevede că apele urbane reziduale care provin de la aglomerări cu echivalent-locuitor (EL) mai mare de 15 000 pot fi evacuate numai după ce au făcut obiectul unei tratări secundare sau al unei tratări echivalente.

În opinia Comisiei, colectarea și tratarea tuturor apelor urbane reziduale care provin din aglomerări grecești cu EL mai mare de 15 000 sunt de o importanță vitală pentru conservarea și ameliorarea calității apelor de suprafață, a ecosistemelor acvatice și a ecosistemelor terestre care depind direct de masele de apă în cauză, dar și pentru garantarea aplicării integrale și corecte ale celorlalte directive ale Uniunii Europene.

Cu toate acestea, în pofida eforturilor depuse și a măsurilor adoptate de autoritățile elene în ultimii ani, este cert că, până în prezent, dintre cele 23 de aglomerări care au făcut obiectul Hotărârii din 25 octombrie 2007, șase aglomerări cu EL mai mare de 15 000 (cinci dintre acestea în regiunea Attica de est, una dintre regiunile grecești cu cea mai mare densitate demografică) nu sunt conforme cu dispozițiile articolelor 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE. Echivalentul-locuitor al celor șase aglomerări este de 124 000 (16 000 la Lefkimmi, 25 000 la Nea Makri, 17 000 la Markopoulo, 20 000 la Koropi, 18 000 la Rafina și 28 000 la Artemida).

- B – Consecințele încălcării asupra intereselor cu caracter general și special:

Executarea incompletă a hotărârii Curții din cauza C-440/06 prezintă riscuri relevante de poluare a mediului și are consecințe asupra sănătății umane. Potrivit Comisiei, executarea incompletă a hotărârii Curții din cauza C-440/06 conduce la o eutrofizare a apelor de suprafață care ar putea pune în pericol, printre altele, situația ecologică și chimică, precum și conservarea ecosistemului acvatic și a celui terestru. În consecință, Comisia apreciază că executarea incompletă a hotărârii poate avea incidență asupra aplicării altor directive ale Uniunii Europene, printre care Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽²⁾, Directiva 2006/7/CE privind gestionarea calității apei pentru scăldat ⁽³⁾ și Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽⁴⁾.

În plus, Comisia susține că executarea incompletă a hotărârii Curții afectează posibilitatea cetățenilor de a beneficia de ape de suprafață suficient de curate pentru a permite practicarea activităților recreative (pescuit, scăldat, sporturi nautice, excursii etc.). Este probabil de asemenea ca executarea incompletă a hotărârii să aibă incidență atât asupra calității apei destinate consumului uman, cât și asupra sănătății umane.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

⁽²⁾ JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193.

⁽³⁾ JO L 64, p. 37, Ediție specială, 15/vol. 15, p. 229.

⁽⁴⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 12 mai 2014 –
Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG**

(Cauza C-240/14)

(2014/C 261/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eleonore Prüller-Frey

Pârâți: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente ⁽¹⁾, articolul 3 literele (c) și (g) din Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave ⁽²⁾, precum și articolul 1 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul aerian internațional ⁽³⁾ semnată la Montreal la 28 mai 1999 trebuie interpretate în sensul că cererea de despăgubiri a persoanei care a suferit un prejudiciu,

— în calitate de pasager a unei aeronave care a avut ca loc de decolare și de aterizare același loc situat pe teritoriul unui stat membru,

— care a fost transportată de pilot în mod gratuit,

— pentru un zbor de observare aeriană a unui imobil, în cadrul unui proiect de tranzacții imobiliare între aceasta și pilot, și

— care a suferit vătămări corporale ca urmare a prăbușirii aeronavei,

trebuie examinată exclusiv în temeiul articolului 17 din Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul aerian internațional, semnată la Montreal la 28 mai 1999, și că legea națională nu este aplicabilă?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ:

- 2) Articolul 33 din Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul aerian internațional, semnată la Montreal la 28 mai 1999, și articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽⁴⁾ trebuie interpretate în sensul că competența de a examina și de a se pronunța asupra cererii de despăgubiri menționate în cadrul primei întrebări trebuie apreciată exclusiv în temeiul articolului 33 din Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul aerian internațional, semnată la Montreal la 28 mai 1999?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 3) Articolul 29 din Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul aerian internațional, semnată la Montreal la 28 mai 1999, și articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale ⁽⁵⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun normelor naționale care prevăd posibilitatea ca persoana care a suferit un prejudiciu menționată în cadrul primei întrebări să introducă o acțiune directă împotriva asigurătorului de răspundere civilă al autorului faptei prejudiciabile?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

- 4) Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din A doua Directivă a Consiliului din 22 iunie 1988 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 73/239/CEE ⁽⁶⁾ și articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale trebuie interpretate în sensul că condițiile pe care trebuie să le îndeplinească acțiunea directă introdusă de persoana care a suferit un prejudiciu menționată în cadrul primei întrebări împotriva societății de asigurări de răspundere civilă a autorului faptei prejudiciabile trebuie evaluate în temeiul legislației unui stat terț în cazul în care

— sistemul de drept aplicabil în temeiul legii țării pe teritoriul căreia a fost săvârșit faptul juridic ilicit prevede dreptul la acțiune directă prin Legea privind contractele de asigurări,

— părțile la contractul de asigurare au optat pentru legislația unui stat terț,

— opțiune din care rezultă că trebuie să se aplice legea statului în care are sediul asigurătorul, iar

— legislația acestui stat prevede de asemenea dreptul la acțiune directă prin Legea privind contractele de asigurări?

⁽¹⁾ JO L 285, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 4, p. 170.

⁽²⁾ JO L 138, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 14, p. 3.

⁽³⁾ JO 2001, L 194, p. 39.

⁽⁴⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

⁽⁵⁾ JO L 199, p. 40.

⁽⁶⁾ JO L 172, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 197.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 30 mai 2014 –
Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy**

(Cauza C-269/14)

(2014/C 261/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

Pârâți: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy, Pohjois-Suomen Taksi Oy

Întrebările preliminare

- 1) Jurisprudența Curții Uniunii Europene cu privire la concesiunile de servicii trebuie înțeleasă în sensul că nu se aplică în cazul unui regim de plată a unor restituiri organizat de o autoritate publică, pe calea unui sistem de restituiri directe și în același timp a unui sistem prin care se comandă servicii de transport, de care nu răspunde autoritatea publică?

- 2) Ce importanță trebuie acordată consecinței directe a regimului respectiv și anume că sistemul de comandare a serviciilor este menit să contribuie la reducerea costurilor pentru transport pe care Kansaneläkelaitos trebuie să le plătească din fonduri publice?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 11 iunie 2014 – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne/Brasserie Bouquet SA

(Cauza C-285/14)

(2014/C 261/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurenți: Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne

Intimată: Brasserie Bouquet SA

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că producția sub licență se referă exclusiv la producția sub licența de exploatare a unui brevet sau a unei mărci sau poate fi interpretat în sensul că producția sub licență înseamnă producția conform unui proces de prelucrare aparținând unui terț și autorizat de acesta?

⁽¹⁾ JO L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 12 iunie 2014 – Brit Air SA/Ministère des finances et des comptes publics

(Cauza C-289/14)

(2014/C 261/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Brit Air SA

Pârât: Ministère des finances et des comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 2 alineatul (1) și ale articolului 10 alineatul (2) din Directiva 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că suma forfetară calculată ca procent din cifra de afaceri anuală realizată pe liniile exploatare în regim de franciză și plătită de o companie aeriană care a emis în contul unei alte companii bilete care expiră constituie o despăgubire neimpozabilă plătită acesteia din urmă pentru repararea prejudiciului reparabil suferit în urma mobilizării inutile de către aceasta a mijloacelor sale de transport sau o sumă care corespunde veniturilor din biletele emise și expirate?

- 2) În cazul în care s-ar considera că această sumă corespunde prețului biletelor emise și expirate, aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că eliberarea biletului poate fi asimilată cu executarea efectivă a prestației de transport și că sumele păstrate de o companie aeriană atunci când titularul biletului de avion nu și-a utilizat biletul și faptul că acesta a expirat sunt supuse taxei pe valoarea adăugată?
- 3) În această ipoteză, taxa colectată trebuie plătită la trezorerie de societatea Air France sau de societatea Brit Air din momentul încasării prețului, chiar dacă este posibil ca respectiva călătorie să nu fi fost efectuată din cauza clientului?

(¹) A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

**Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 – Comisia Europeană/Republica Slovenia,
interveniente Regatul Belgiei și Regatul Țărilor de Jos**

(Cauza C-8/13) (¹)

(2014/C 261/25)

Limba de procedură: slovena

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 63, 2.3.2013.

**Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 – Comisia Europeană/Republica Slovenia,
intervenienți: Regatul Belgiei și Regatul Țărilor de Jos**

(Cauza C-9/13) (¹)

(2014/C 261/26)

Limba de procedură: slovena

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 63, 2.3.2013.

**Ordonanța președintelui Curții din 27 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de
Datenschutzbehörde (fostă Datenschutzkommission) – Austria) – H/E**

(Cauza C-46/13) (¹)

(2014/C 261/27)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 147, 25.5.2013.

Ordonanța președintelui Curții (Camera a treia) din 7 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Wedding – Germania) – Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft/Xceed Holding Ltd.

(Cauza C-121/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/28)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 164, 8.6.2013.

Ordonanța președintelui Curții (Camera a treia) din 13 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, GAF Lakeman agissant sous le nom de Rederij Waddentransport/Minister van Infrastructuur en Milieu, cu participarea: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

(Cauza C-207/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Curții (Camera a treia) a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 189, 29.6.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 3 aprilie 2014 – Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/Comisia Europeană

(Cauza C-284/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 261/30)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 21 mai 2014 – Fabryka Łożysk Toczących-Kraśnik S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Impexmetal S.A.

(Cauza C-292/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/31)

Limba de procedură: polona

Președintele Camera a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 215, 27.7.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 22 mai 2014 – Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Impexmetal S.A.

(Cauza C-415/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/32)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Andreas Grund, în calitate de mandatar lichidator al SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler/Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

(Cauza C-458/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/33)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 21 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Walter Jubin (C-475/13), Heidemarie Retzlaff (C-476/13)/easyJet Airline Co. Ltd

(Cauzele conexate C-475/13 et C-476/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/34)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 359, 7.12.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 4 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-493/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/35)

Limba de procedură: estoniana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 4 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove – Slovacia) – CD Consulting s. r. o./Marián Vasko

(Cauza C-558/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/36)

Limba de procedură: slovacă

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Ordonanța președintelui Curții din 14 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Annegret Weitkämper-Krug/NRW Bank – Anstalt des öffentlichen Rechts

(Cauza C-571/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/37)

Limba de procedură: germană

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.01.2014.

Ordonanța președintelui Curții din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gliwicach – Polonia) – procedură inițiată de Adarco Invest sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach

(Cauza C-629/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/38)

Limba de procedură: polonă

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Ordonanța președintelui Curții din 13 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hannover – Germania) – Wilhelm Spitzner, Maria-Luise Spitzner/TUIfly GmbH

(Cauza C-658/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/39)

Limba de procedură: germană

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Ordonanța președintelui Curții din 7 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Cauza C-661/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/40)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 28.4.2014.

Ordonanța președintelui Curții din 16 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – Condor Flugdienst GmbH/Andreas Plakolm

(Cauza C-680/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/41)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Ordonanța președintelui Curții din 6 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Rüsselsheim – Germania) – Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-46/14) ⁽¹⁾

(2014/C 261/42)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2014 – Quimitécnica.com și de Mello/Comisia

(Cauza T-564/10) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor — Amenzi — Plată eșalonată — Decizie a Comisiei prin care se dispune constituirea unei garanții bancare — Obligația de motivare — Proporționalitate”)

(2014/C 261/43)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugalia) și José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: J. Calheiros și A. de Albuquerque, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin, V. Bottka și F. Ronkes Agerbeek, agenți, asistați de M. Marques Mendes, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a deciziei despre care se pretinde că este cuprinsă în scrisoarea contabilului Comisiei din 8 octombrie 2010 privind plata eșalonată a amenzii aplicate reclamantelor prin Decizia C (2010) 5004 final a Comisiei din 20 iulie 2010, referitoare la o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/38.886 – Fosfați pentru hrana animalelor), în măsura în care prin scrisoarea respectivă se impune drept condiție pentru admiterea cererii de plată eșalonată a amenzii constituirea unei garanții bancare la o bancă ce a primit ratingul „AA” pe termen lung.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA și José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 55, 19.2.2011.

Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2014 – Basic/OAPI – Repsol YPF (basic)

(Cauza T-372/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative basic — Marca comunitară figurativă anterioară BASIC — Motiv relativ de refuz — Similitudinea serviciilor — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 261/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Germania) (reprezentanți: D. Altenburg și H. Bickel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Repsol YPF, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J.-B. Devaureix, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 31 martie 2011 (cauza R 1440/2010-1) privind o procedură de opoziție între Repsol YPF, SA și Basic AG Lebensmittelhandel

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Basic AG Lebensmittelhandel la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2014 – Fundação Calouste Gulbenkian/OAPI – Gulbenkian (GULBENKIAN)

(Cauza T-541/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GULBENKIAN — Marcă națională notorie, denumire comercială și logouri naționale anterioare Fundação Calouste Gulbenkian — Motive relative de refuz — Dovada existenței drepturilor anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 90 litera (a) din regulamentul de procedură”]

(2014/C 261/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fundação Calouste Gulbenkian (Lisabona, Portugalia) (reprezentați: G. Marín Raigal, P. López Ronda și G. Macias Bonilla, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Micael Gulbenkian (Oeiras, Portugalia) (reprezentați: J. Pimenta și A. Sebastião, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 iulie 2011 (cauza R 1436/2010-2), privind o procedură de opoziție între Fundação Calouste Gulbenkian și domnul Micael Gulbenkian

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) *Obligă Fundação Calouste Gulbenkian la plata cheltuielilor de judecată.*
- 3) *Îl obligă pe domnul Micael Gulbenkian la restituirea către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a sumei de 1 807,48 euro, în temeiul articolului 90 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.*

⁽¹⁾ JO C 362, 10.12.2011.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Borde și Carbonium/Comisia

(Cauza T-314/14)

(2014/C 261/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Alexandre Borde (Paris, Franța) și Carbonium (Paris) (reprezentant: A. Herzberg, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor pârâtei din 19 și din 20 februarie 2014 de a înceta misiunea primului reclamant în legătură cu programele de evaluare globale ale Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice (AMSC) și cu programele de evaluare Intra-ACP ale AMSC;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, inclusiv a dreptului reclamanților de a fi ascultați și a obligației de motivare a deciziilor.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâta a încălcat dreptul reclamanților de a fi tratați în mod corect, echitabil și nearbitrar și dreptul reclamanților la protecția reputației.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că deciziile atacate constituie un abuz de putere al pârâtei.

Acțiune introdusă la 7 mai 2014 – Klement/OAPI – Bullerjan (Forma unui cuptor)

(Cauza T-317/14)

(2014/C 261/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Toni Klement (Dippoldiswalde, Germania) (reprezentant: J. Weiser, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bullerjan GmbH (Isernhagen-Kirchhorst, Germania)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- modificarea Deciziei Camerei întâi de recurs din 27 februarie 2014 în cauza R 1656/2013-1 astfel încât să se admită calea de atac formulată de reclamant și să se decadă în totalitate din drepturi titularul mărcii comunitare nr. 4 087 731;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și, eventual, a titularului mărcii comunitare/posibilului intervenient la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii desfășurate în fața OAPI.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca tridimensională reprezentând un cuptor, pentru produse din clasa 11 – marca comunitară nr. 4 087 731.

Titularul mărcii comunitare: Bullerjan GmbH

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamantul

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de decădere.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 15 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 mai 2014 – Bankia/OAPI – Banco ActivoBank (Portugalia) (Bankia)

(Cauza T-323/14)

(2014/C 261/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bankia, SA (Valencia, Spania) (reprezentată de: F. De Barba, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Banco ActivoBank (Portugalia), SA (Lisabona, Portugalia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 14 februarie 2014 din cauzele R 649/2013-2 și R 744/2013-2 astfel încât cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 125 284 „BANKIA” să fie admisă pentru toate produsele și serviciile;
- Obligarea persoanei care a formulat opoziția și/sau a OAPI la plata cheltuielilor efectuate de către solicitantă/reclamantă în legătură cu această cale de atac.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca figurativă care conține elementul verbal „Bankia” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 38, 41 și 45 – Cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 125 284

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Banco ActivoBank (Portugalia), SA

Marca sau semnul invocat în procedura opoziției: Marca verbală națională „BANKY” pentru servicii din clasa 36

Decizia diviziei de opoziție: Opoziția a fost admisă în parte

Decizia camerei de recurs: Calea de atac introdusă de BANKIA S.A. a fost respinsă iar calea de atac introdusă de Banco ActivoBank (Portugalia), S.A. a fost admisă în parte, respingând marca contestată pentru o gamă mai largă de servicii

Motivele invocate: Încălcarea art. 8 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 14 mai 2014 – Roca Sanitario/OAPI – Villeroy & Boch (Robinete)

(Cauza T-334/14)

(2014/C 261/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: R. Guerras Mazón, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din data de 21 februarie 2014 în cauza R 812/2012-3;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată și, dacă este cazul, a intervenientei, dacă aceasta intervine și se opune prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

Desenul comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: desenul comunitar înregistrat nr. 1 264 568-0004.

Titularul desenului comunitar: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității desenului comunitar: Villeroy & Boch AG.

Motivarea cererii de declarare a nulității: lipsă de noutate și de caracter individual în raport cu propriul desen al unui robinet (nr. 00 584 560-0004).

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 coroborat cu articolul 25 alineatul (1) litera (b) din același regulament.

Acțiune introdusă la 15 mai 2014 – Société des produits Nestlé/OAPI (NOURISHING PERSONAL HEALTH)

(Cauza T-336/14)

(2014/C 261/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția) (reprezentanți: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht și S. Cobet-Nüse, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 martie 2014 în cauza R 149/2013-4;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: înregistrarea internațională a mărcii verbale „NOURISHING PERSONAL HEALTH” pentru bunuri și servicii din clasele 5, 10, 41, 42 și 44 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 01 102 735

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 15 mai 2014 – Klyuyev/Consiliul

(Cauza T-340/14)

(2014/C 261/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Andriy Klyuyev (Donețk, Ucraina) (reprezentant: R. Gherson, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care acestea se aplică reclamantului:
- a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și
- a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina.
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că articolul 29 TUE nu constituia un temei juridic adecvat pentru adoptarea deciziei atacate întrucât plângerea formulată împotriva reclamantului nu îl identifica pe acesta ca fiind o persoană care a subminat statul de drept sau drepturile omului în Ucraina în sensul articolului 21 alineatul (2) și al articolului 23 TUE. Reclamantul susține că, din moment ce decizia atacată nu este valabilă, Consiliul nu se putea întemeia pe articolul 215 alineatul (2) TFUE pentru a adopta regulamentul atacat. În opinia reclamantului, la data la care au fost impuse măsurile restrictive nu a existat împotriva sa nicio învinuire sau acțiune potrivit căreia activitățile sale ar fi amenințat să submineze statul de drept sau ar fi încălcat drepturile omului în Ucraina.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a dreptului de apărare al reclamantului și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă întrucât temeiul pe baza căruia reclamantul este inclus pe listă echivalează cu o declarare publică a vinovăției înainte de soluționarea acestui aspect pe cale judiciară și întrucât reclamantului nu i s-a comunicat nicio informație specifică în legătură cu motivele invocate în decizia atacată pentru includerea sa pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive în pofida cererii sale de informații adresate Consiliului.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu a comunicat reclamantului motive suficiente pentru includerea sa pe listă. Reclamantul susține că nu i-au fost furnizate detalii în privința naturii conduitei acestuia care a determinat includerea sa pe listă. De asemenea, reclamantul arată că nu i-au fost furnizate detalii cu privire la entitatea responsabilă de procedura penală al cărei obiect se susține că ar face reclamantul, și nici cu privire la data la care ar fi fost inițiată procedura respectivă împotriva reclamantului.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu, în mod nejustificat și disproporționat, a dreptului fundamental de proprietate și a reputației reclamantului întrucât măsurile restrictive nu erau prevăzute de lege și au fost impuse fără garanții adecvate care să permită reclamantului să își prezinte argumentele în mod eficient în fața Consiliului.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul s-a bazat pe fapte inexacte din punct de vedere material și a comis o eroare vădită de apreciere. Reclamantul susține că, potrivit informațiilor de care dispune, el nu face obiectul niciunei proceduri sau urmăririi penale pentru delapidarea de fonduri ale statului ucrainean sau transferul lor ilegal în afara Ucrainei.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul nu a asigurat relevanța și validitatea probelor care stau la baza includerii reclamantului pe listă întrucât nu a luat în considerare împrejurarea dacă actualul procuror general interimar al Ucrainei avea competența, potrivit Constituției Ucrainei, să înceapă urmărirea penală împotriva reclamantului și nu a ținut seama de faptul că o urmărire începută împotriva reclamantului în Austria a fost încetată pentru insuficiența probelor care să susțină acuzațiile potrivit cărora reclamantul a delapidat fonduri ale statului.

Acțiune introdusă la 15 mai 2014 – Klyuyev/Consiliul**(Cauza T-341/14)**

(2014/C 261/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Sergiy Klyuyev (Donețk, Ucraina) (reprezentant: R. Gherson, solicitor)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care acestea se aplică reclamantului:
 - a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și
 - a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina.
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive, dintre care șase sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-340/14, *Klyuyev/Consiliul*.

În plus, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe faptul că Consiliul nu a respectat un criteriu pentru includerea sa pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive, și anume acela potrivit căruia persoana a fost *identificată ca fiind responsabilă* de deturnarea de fonduri ale statului ucrainean sau de încălcări ale drepturilor omului în Ucraina, întrucât singurul motiv invocat pentru includerea reclamantului pe listă constă în aceea că acesta ar face obiectul unei *investigații* în Ucraina cu privire la participarea sa la săvârșirea unor infracțiuni legate de delapidarea de fonduri ale statului ucrainean și transferul lor ilegal în afara Ucrainei.

Acțiune introdusă la 19 mai 2014 – Cipriani/OAPI – Hotel Cipriani (CIPRIANI)**(Cauza T-343/14)**

(2014/C 261/53)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamant:* Arrigo Cipriani (Veneția, Italia) (reprezentanți: A. Vanzetti, S. Bergia și G. Sironi, avocați, Veneția, Italia)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Hotel Cipriani (Veneția, Italia)**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 14 martie 2014, în cauza R 224/2012-4 și declararea, în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) și a articolului 53 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 8 alineatul 3 din Codul italian al proprietății industriale a nulității mărcii „Cipriani” nr. 115824 deținute de Hotel Cipriani pentru toate produsele și serviciile pentru care marca este înregistrată, sau

- în subsidiar, pentru orice alte produse sau servicii decât „serviciile hoteliere și de rezervare a hotelurilor”, sau;
- în subsidiar, pentru „servicii de restaurante, bufete cu autoservire, localuri de alimentație publică, baruri, catering, livrare de băuturi pentru consumul imediat”, sau
- trimiterea cauzei la OAPI pentru declararea nulității;
- dispunerea rambursării integrale a cheltuielilor de judecată suportate de domnul Arrigo Cipriani.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „CIPRIANI” pentru bunuri și servicii din clasele 16, 35 și 42 – marca comunitară nr. 115 824

Titularul mărcii comunitare: Hotel Cipriani

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamantul

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca a fost înregistrată cu rea-credință și a încălcat dreptul la numele de persoană notoriu „CIPRIANI”

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 53 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 8 alineatul 3 din Codul italian al proprietății industriale;
- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 mai 2014 – Construlink/OAPI – Wit-Software (GATEWIT)

(Cauza T-351/14)

(2014/C 261/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Construlink – Tecnologias de Informação, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: M. Lopes Rocha, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Coimbra, Portugalia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 martie 2014 în cauza R 1059/2013-1;

- declararea cererii de înregistrare a mărcii nr. 10 128 262 GATEWIT ca fiind fondată în întregime;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne și a oponentului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „GATEWIT” pentru servicii din clasa 42 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 128 262.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă care conține cuvintele „wit software” pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42, precum și denumirea socială înregistrată la nivel național „Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA”.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 27 mai 2014 – REWE-Zentral/OAPI – Vicente Gandia Pla (MY PLANET)

(Cauza T-362/14)

(2014/C 261/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: REWE-Zentral AG (Köln, Germania) (reprezentanți: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și A. Wagner, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vicente Gandia Pla, SA (Chiva, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 martie 2014 în cauza R 201/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „MY PLANET” pentru produse din clasele 25, 32 și 33 – cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 566 515.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Vicente Gandia Pla S.A.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „EL MIRACLE PLANET” pentru produse din clasele 25, 32 și 33.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 mai 2014 – Penny-Markt/OAPI – Boquoi Handels (B! O)

(Cauza T-364/14)

(2014/C 261/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Penny-Markt GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și A. Wagner, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Boquoi Handels OHG (Straelen, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 martie 2014 în cauza R 1201/2013-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care conține elementul verbal „B! O” pentru produse din clasele 29, 30, 31 și 32 – marca comunitară nr. 10 038 008.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Boquoi Handels OHG.

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca verbală națională și comunitară „bo” pentru produse și servicii din clasele 5, 16, 21, 29, 31-33 și 35.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare și declară nulitatea mărcii comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 mai 2014 – August Storck/OAPI – Chiquita Brands (Fruitfuls)

(Cauza T-367/14)

(2014/C 261/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: August Storck KG (Berlin, Germania) (reprezentat de: I. Rohr, A. C. Richter, P. Goldenbaum și T. Melchert, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 martie 2014 în cauza R 1580/2013-5;
- obligarea pârâtului la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă și, în cazul în care Chiquita Brands LLC intervine în procedură, obligarea acesteia la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbală „Fruitfuls” pentru produsele din clasa 30 – Înregistrarea mărcii verbale nr. 5 014 519.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: Chiquita Brands LLC.

Decizia diviziei de anulare: pronunță decăderea din drepturi a titularului mărcii.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 mai 2014 – Petropars și alții/Consiliul

(Cauza T-370/14)

(2014/C 261/58)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamante: Petropars Ltd (Teheran, Iran), Petropars International FZE (Dubai, Emiratele Arabe Unite) și Petropars UK Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy și Z. Burbeza, Solicitors, și R. Blakeley, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din luna martie 2014;
- anularea notificării din luna martie 2014 în măsura în care se aplică reclamantelor și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe susținerea că criteriile pentru includerea pe listă stabilite la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 ⁽¹⁾ sau la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413 ⁽²⁾ nu sunt respectate și că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere stabilind că criteriile erau îndeplinite și rămâneau îndeplinite întrucât reclamantele nu sunt deținute sau controlate de National Iranian Oil Company (NIOC).
2. Al doilea motiv este întemeiat pe susținerea că criteriile pentru includerea pe listă nu sunt îndeplinite întrucât Consiliul nu a dovedit că NIOC susține din punct de vedere financiar guvernul iranian.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe susținerea că menținerea includerii pe listă a reclamantelor încalcă, în orice caz, drepturile și libertățile lor fundamentale, inclusiv dreptul acestora de a desfășura activități comerciale și de a-și conduce afacerile și dreptul la exercitarea netulburată a folosinței bunurilor lor, precum și/sau principiul proporționalității. În plus, reclamantele susțin că includerea în continuare pe listă constituie o încălcare a principiului precauției și a principiilor protecției mediului și protecției sănătății umane și a securității, și poate cauza un prejudiciu semnificativ sănătății și securității simplilor lucrători iranieni, precum și mediului.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe susținerea că Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantelor întrucât nu a realizat o reexaminare completă și adecvată a desemnării reclamantelor și nu a luat în considerare observațiile care i-au fost prezentate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

Acțiune introdusă la 26 mai 2014 – NICO/Consiliul

(Cauza T-371/14)

(2014/C 261/59)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamantă: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Elveția) (reprezentanți: J. Grayston, Solicitor, P. Gjörtler, G. Pandey și D. Rovetta, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Consiliului cuprinse în scrisoarea din 14 martie 2014, adresată avocaților reclamantei, privind revizuirea listei persoanelor și entităților desemnate în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care decizia atacată constituie un refuz de eliminare a reclamantei de pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică aceste măsuri restrictive;
- conexarea prezentei cauze cu cauza T-6/13 în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate pe faptul că motivarea era insuficientă și că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

Reclamanta susține că nu este o filială a Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, întrucât această societate nu mai există în Jersey și, în orice caz, Consiliul nu a dovedit că, chiar dacă reclamanta ar avea calitatea de filială a Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, acest fapt ar aduce un avantaj economic statului iranian care ar fi contrar obiectivului urmărit de măsurile atacate.

Acțiune introdusă la 26 mai 2014 – HK Intertrade/Consiliul

(Cauza T-372/14)

(2014/C 261/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong-Kong) (reprezentanți: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers și N. Pilkington, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Consiliului cuprinse în scrisoarea din 14 martie 2014, adresată avocaților reclamantei, privind reexaminarea listei persoanelor și entităților care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012, în măsura în care decizia atacată constituie un refuz de a o elimina pe reclamantă de pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive;
- conexarea prezentei cauze cu cauza T-159/13, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate pe faptul că motivarea era insuficientă și că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

Reclamanta susține că, deși este o filială a societății care figurează pe listă, National Iranian Oil Company (NIOC), Consiliul nu a dovedit că acest fapt aduce un avantaj economic statului iranian care ar fi contrar obiectivului urmărit de măsurile atacate. Reclamanta susține de asemenea că Consiliul nu a desemnat-o niciodată pe reclamantă și că această eroare nu poate fi corectată printr-un corrigendum, astfel cum a făcut Consiliul.

Acțiune introdusă la 26 mai 2014 – Petro Suisse Intertrade/Consiliul

(Cauza T-373/14)

(2014/C 261/61)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamantă: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Elveția) (reprezentanți: J. Grayston, Solicitor, P. Gjörtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers și N. Pilkington, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Consiliului cuprinse în scrisoarea din 14 martie 2014, adresată avocaților reclamantei, privind revizuirea listei persoanelor și entităților desemnate în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012, în măsura în care decizia atacată constituie un refuz de eliminare a reclamantei de pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică aceste măsuri restrictive;
- conexarea prezentei cauze cu cauza T-156/13 în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate pe faptul că motivarea era insuficientă și că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

Reclamanta susține că deși este o filială a National Iranian Oil Company (NIOC), societate care este inclusă pe listă, Consiliul nu a dovedit că acest fapt aduce un avantaj economic statului iranian care ar fi contrar obiectivului urmărit de măsurile atacate.

Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – Pshonka/Consiliul**(Cauza T-380/14)**

(2014/C 261/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Artem Viktorovych Pshonka (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Constantina și J.-M. Reymond, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în parte, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014, în măsura în care îl privesc pe reclamant, și, mai precis:
 - excluderea numelui reclamantului din anexa I la Regulamentul nr. 208/2014 din 5 martie 2014;
 - excluderea numelui reclamantului din anexa I la Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014;
- anularea în parte, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014, în măsura în care acestea nu sunt conforme cu propunerea comună;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența Consiliului și pe încălcarea competențelor instanțelor obișnuite întrucât:

- adoptarea regulamentului atacat a încălcat procedura stabilită la articolul 215 alineatul (2) TFUE, întrucât regulamentul extinde domeniul de aplicare a măsurilor restrictive comparativ cu propunerea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei, pe care se întemeiază regulamentul;
- includerea reclamantului pe listă corespunde unei puneri la stâlpul infamiei a unei persoane care nu a beneficiat de un proces adecvat și care nu a fost condamnată de o instanță competentă.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere a faptelor. Reclamantul arată că nu a fost declanșată împotriva lui nicio anchetă în legătură cu deturnarea de fonduri aparținând statului ucrainean și/sau cu transferul nelegal al acestora în afara Ucrainei, nici înainte, nici după adoptarea măsurilor atacate. Mai mult, reclamantul susține că, chiar dacă anchetele prezumate există cu adevărat, ele nu ar avea niciun temei juridic sau factual și ar fi motivate exclusiv de rațiuni politice. În sfârșit, reclamantul susține că motivele invocate de Consiliu pentru includerea reclamantului pe liste nu respectă condițiile stabilite de măsurile atacate și nu sunt susținute prin niciun fel de probe.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului. Acesta susține că:

- Consiliul nu a furnizat reclamantului motivele juridice și factuale, individuale și specifice, încălcând astfel articolul 296 TFUE;
- reclamantului nu i s-a acordat dreptul de a prezenta Consiliului punctul său de vedere;
- măsurile atacate îl identifică pe reclamant ca fiind responsabil pentru deturnarea unor fonduri ale statului ucrainean în absența oricărei hotărâri judecătorești și a oricărei probe în acest sens, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului său la prezumția de nevinovăție;
- reclamantul nu a fost informat cu privire la nicio probă care să îl incrimineze, fiind astfel pus în imposibilitatea de a le contesta în fața Tribunalului, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului său la o cale de atac efectivă;
- reclamantul este privat în mod direct de dreptul său de proprietate;
- sancțiunile atacate sunt disproporționate prin raportare la împrejurările cauzei și la elementele de probă disponibile; și
- modul în care este portretizat reclamantul în măsurile atacate aduc atingere gravă reputației acestuia.

Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – Pshonka/Consiliul

(Cauza T-381/14)

(2014/C 261/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Viktor Pavlovych Pshonka (Moscova, Rusia) (reprezentanți: C. Constantina și J.-M. Reymond, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea parțială, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014, în măsura în care îl privesc pe reclamant, și, mai precis:
 - excluderea numelui reclamantului din anexa I la Regulamentul nr. 208/2014 din 5 martie 2014;
 - excluderea numelui reclamantului din anexa I la Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014;
- anularea parțială, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014, în măsura în care acestea nu corespund propunerii comune;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată ale prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-380/14, Pshonka/Consiliul.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2014 – salesforce.com/OAPI (MARKETINGCLOUD)**(Cauza T-387/14)**

(2014/C 261/64)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: salesforce.com (San Francisco, Statele Unite) (reprezentant: A. Nordemann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 martie 2014 în cauza R 1852/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „MARKETINGCLOUD” pentru produse și servicii din clasele 9, 41 și 45 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10979359.

Decizia examinatorului: marca nu este eligibilă pentru înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2014 – Premo/OAPI – Prema Semiconductor (PREMO)**(Cauza T-400/14)**

(2014/C 261/65)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Premo, SL (Campanillas, Spania) (reprezenți: E. Cornu, F. de Visscher și E. De Gryse, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Prema Semiconductor GmbH (Mainz, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 aprilie 2014 în cauza R 1000/2013-5;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta s-a admis opoziția referitor la „inductori”, „transformatoare” și „filtre de zgomot”;
- obligarea OAPI și, după caz, a intervenientei, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană pentru marca figurativă care conține elementul verbal „PREMO”, pentru produse din clasa 9 – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 973 341

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Prema Semiconductor GmbH

Marca sau semnul invocat: marca verbală națională „PREMA” pentru produse din clasa 9

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge în parte calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea normei 22 alineatul (2) din Regulamentul Comisiei nr. 2868/95 și a dreptului la apărare al reclamantei;
- încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 6 iunie 2014 – FCC Aqualia/OAPI – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Cauza T-402/14)

(2014/C 261/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: FCC Aqualia, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa și N. González-Alberto Rodríguez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în parte a deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 martie 2014 în cauza R 1209/2013-1 și refuzarea înregistrării mărcii comunitare nr. 10 122 976 „AQUALOGY” pentru servicii din clasele 35, 37, 39, 40 și 42 pe temeiul motivului relativ de refuz cuprins în articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- cu titlu subsidiar, în cazul în care primul capăt de cerere nu este admis în totalitate, anularea în parte, pe temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, a deciziei atacate, în măsura în care aceasta a confirmat respingerea opoziției formulate față de marca comunitară nr. 10 122 976 „AQUALOGY” pentru servicii din clasele 35, 37, 39, 40 și 42, și trimiterea acțiunii camerei de recurs pentru a fi reexaminat în totalitate cu privire la interdicția cuprinsă în articolul menționat;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „AQUALOGY” pentru produse și servicii din clasele 1, 4-7, 9, 11, 12, 17, 19, 27, 32, 33, 35-45 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 122 976

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală „AQUALIA” și marca figurativă națională care cuprinde elementul verbal „AQUALIA”, pentru produse și servicii din clasele 7, 9, 32, 35-37, 39, 40 și 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 31 mai 2014 – Yavorskaya/Consiliul și alții

(Cauza T-405/14)

(2014/C 261/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Elena Yavorskaya (Moscova, Rusia) (reprezentanți: D. Grisay, C. Hartman și Y. G. Georgiades, avocați)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană (BCE) și Eurogrupul, reprezentat de Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei cereri de constatare a răspunderii extracontractuale întemeiate pe articolul 340 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- declararea acțiunii ca fiind fondată pentru motivul că măsurile impuse Republicii Cipru de diversele instituții ale Uniunii Europene în materie de sechestru al activelor bancare constituie o încălcare suficient de gravă a principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii Europene, care conferă drepturi particularilor, ceea ce constituie o încălcare în sensul articolului 340 TFUE;
- declararea faptului că comportamentul Uniunii Europene constituie o încălcare gravă, care a avut drept consecință să cauzeze reclamantei un prejudiciu estimat, ținând seama de toate prevederile, la suma de 3 299 855,45 EUR, sub rezerva reducerii sau majorării pe parcursul procedurii, în special ținând seama de dobânzile și de cheltuielile eventual datorate;
- obligarea Uniunii Europene la plata sumelor sus-menționate;
- în plus, obligarea Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe o încălcare de către Uniunea Europeană a unei obligații extracontractuale, mai precis pe o încălcare a dreptului de proprietate și a principiului nediscriminării.

Astfel, măsurile impuse Republicii Cipru de Uniunea Europeană ar fi condus la blocarea activelor reclamantei din Laiki Bank, fără să i se plătească vreo despăgubire justă și prealabilă.

Uniunea Europeană ar fi încălcat astfel în mod evident și nerezonabil dreptul de proprietate al reclamantei și în măsura în care numai depozitele de sub 100 000 EUR de la Laiki Bank au fost garantate în funcție de măsurile de europene impuse autorităților cipriote, principiul nediscriminării.

Acțiune introdusă la 17 iunie 2014 – Pirelli & C./Comisia

(Cauza T-455/14)

(2014/C 261/68)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Pirelli & C. SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza și P. Ferrari, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

cu titlu principal

- anularea deciziei în măsura în care privește reclamanta, și anume articolul 1 punctul 5 litera (d), articolul 2 litera (g) și articolul 4, numai cu referire la includerea reclamantei în lista destinatarilor deciziei;

cu titlu subsidiar

- acordarea *beneficium ordinis seu excussionis* în favoarea reclamantei

în cazul unei eventuale decizii favorabile Prysmian într-o acțiune în anularea deciziei, introdusă, dacă este cazul, de această societate în cadrul unei proceduri separate;

- anularea deciziei sau modificarea articolului 2 litera (g), cu reducerea amenzii aplicate în solidar Prysmian și reclamantei;

în orice caz

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 2 aprilie 2014 C(2014) 2139 final privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39610 – *Cabluri electrice*)

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- Prin intermediul primului motiv, Pirelli susține că, în decizia sa, Comisia nu răspunde la argumentele detaliate care au fost formulate în ceea ce privește inaplicabilitatea prezumției de răspundere a societății-mamă în cazul raportului Pirelli-Prysmian și nici nu face vreo referire la aceasta. Decizia este afectată, așadar, de o lipsă absolută de motivare și trebuie să fie anulată.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor generale și a drepturilor fundamentale reprezentată de aplicarea prezumției de exercitare a unei influențe determinante
- Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta reproșează Comisiei că a încălcat drepturile fundamentale ale reclamantei garantate de articolele 48 și 49 din Carta de la Nisa și de articolul 6 alineatul (2) și de articolul 7 alineatul (1) CEDO. În plus, stabilirea răspunderii în sarcina Pirelli constituie o încălcare a dreptului de proprietate (articolul 1 din Protocolul adițional la CEDO și articolul 14 CEDO, precum și a articolelor 17 și 21 din Carta de la Nisa) și este incompatibilă cu principiul neutralității enunțat la articolul 345 TFUE. În sfârșit, Comisia a săvârșit o încălcare evidentă a dreptului la apărare al Pirelli garantat de articolul 6 CEDO, precum și de articolul 48 alineatul (2) din Carta de la Nisa, întrucât reclamanta nu s-a putut apăra în privința încălcării care îi este imputată nedisponând de niciun element util pentru a respinge motivele invocate împotriva Prysmian.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea prezumției de răspundere a societății-mamă, condițiile care să o justifice nefiind îndeplinite, și pe încălcarea articolului 101 TFUE
- Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare aplicând în speță prezumția de răspundere a societății-mamă cu încălcarea articolului 101 TFUE și neluând în considerare așa cum se impunea caracteristicile speciale ale raportului de control Pirelli-Prysmian.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității
- Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că aplicarea în speță a prezumției de răspundere a societății-mamă încalcă principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul 5 alineatul (4) TUE, întrucât nu vizează să atingă niciuna dintre finalitățile urmărite de Comisie atunci când o utilizează.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor proporționalității și egalității de tratament reprezentată de aplicarea eronată a principiului solidarității în cazul Pirelli și Prysmian în ceea ce privește obligația de plată a amenzii către Comisie și, în subsidiar, neadoptarea unei corecții adecvate pentru acest principiu
- Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că impunerea pentru Pirelli a unei răspunderi solidare cu Prysmian nu numai că nu permite atingerea obiectivelor vizate de Comisie în materie de sancțiuni, dar este incompatibilă cu acestea. Cu titlu subsidiar, pentru a ține seama de răspunderea diferită atribuită Prysmian și Pirelli, Comisia ar fi trebuit cel puțin să acorde Pirelli *beneficium ordinis seu excussionis*. În sfârșit, prin nereflectarea adecvată a situațiilor diferite ale reclamantei și Prysmian, Comisia a încălcat principiul proporționalității și pe cel al egalității de tratament. Prin urmare, trebuie ca instanța sesizată să anuleze partea din decizie referitoare la amendă sau, cu titlu subsidiar, în exercitarea competenței sale de fond, să o reformeze acordând Pirelli *beneficium ordinis seu excussionis*.
6. Al șaselea motiv referitor la nelegalitatea deciziei, întrucât au fost încălcate articolul 101 TFUE și articolele 2 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în partea referitoare la Prysmian
- Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta își susține propriul drept de a beneficia de anularea (în parte sau în întregime) a deciziei sau cel puțin de reducerea amenzii obținute eventual de Prysmian în cadrul acțiunii sale împotriva deciziei și face trimitere la argumentele Prysmian, cu excepția celor care sunt defavorabile reclamantei.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2014 – TAO/AFI și SFIE/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-456/14)

(2014/C 261/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Association des Fonctionnaires Indépendants pour la Défense de la Fonction Publique Européenne (TAO/AFI) (Bruxelles, Belgia) și Syndicat des Fonctionnaires Internationaux et Européens (SFIE) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Constatarea admisibilității prezentei acțiuni în anulare la Tribunal;
- anularea regulamentelor atacate cu toate consecințele legale;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea prerogativelor pe care acestea le au în calitate de organizații sindicale și profesionale, și anume dreptul la consultare și dreptul la negociere.

Astfel, reclamantele nu au fost consultate nici în etapa pregătirii propunerilor, nici în etapa negocierilor regulamentelor contestate.

Recurs introdus la 18 iunie 2014 de Thierry Rouffaud împotriva Hotărârii din 9 aprilie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-59/13, Rouffaud/SEAE

(Cauza T-457/14 P)

(2014/C 261/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Thierry Rouffaud (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile

Recurrentul solicită Tribunalului:

- Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 9 aprilie 2014 în cauza F-59/13 (Thierry Rouffaud/Serviciul European pentru Acțiune Externă);
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurrentul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare, întrucât Tribunalul Funcției Publice (TFP) ar fi atras atenția părților asupra chestiunii admisibilității cererii introductive abia înaintea ultimului act al unei proceduri îndelungate, nedând recurrentului posibilitatea de a pregăti o argumentație adecvată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea regulii concordanței, întrucât obiectul și cauza ar fi perfect identice în reclamație și în acțiunea în anulare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o denaturare a elementelor de probă și a situației de fapt, întrucât TFP nu ar fi reluat, în cuprinsul hotărârii sale, decât o parte limitată din conținutul înscrisurilor recurentului, înscrisuri care nu ar oferi o imagine care să reflecte situația reală la încheierea procedurii scrise.

Recurs introdus la 20 iunie 2014 de Risto Nieminen împotriva Hotărârii din 10 aprilie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-81/12, Nieminen/Consiliul

(Cauza T-464/14 P)

(2014/C 261/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Risto Nieminen (Kraainem, Belgia) (reprezentanți: M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua), din 10 aprilie 2014, în cauza F-81/12 (Risto Nieminen/Consiliul);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o încălcare a dreptului la apărare, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice ar fi imputat recurentului că nu a furnizat suficiente elemente de probă pentru a demonstra o eroare vădită de apreciere, deși știa că nu dispunea de posibilități reale de a o demonstra și a refuzat ca recurentul să fie obligat să prezinte toate documentele pertinente pentru a aprecia temeinicia acestui motiv.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe o denaturare a elementelor de probă și a faptelor.

Acțiune introdusă la 24 iunie 2014 – Spania/Comisia

(Cauza T-466/14)

(2014/C 261/72)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei Comisiei din 14 aprilie 2014 de constatare a faptului că este justificată remiterea taxelor la import, în temeiul articolului 236 coroborat cu articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal comunitar [Regulamentul (CEE) nr. 2913/92] și că într-un caz special (REM 02/2013) nu este justificată remiterea pentru un alt import, cu motivarea că Comisia a respins remiterea anumitor taxe la import pe care a considerat-o nejustificată în mod nelegal,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare în legătură cu articolul 872a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3)
 - În această privință, se afirmă că, în cadrul unei proceduri, precum cea de remitere a taxelor la import, în care Comisia poate solicita orice informații suplimentare pe care le apreciază oportune și trebuie să comunice motivele pentru care se adoptă o decizie defavorabilă, o decizie de respingere întemeiată pe motive diferite de cele incluse în comunicarea sa anterioară încalcă articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p.1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58).
 - În opinia reclamantei, sunt îndeplinite condițiile stabilite de o jurisprudență constantă și care au stat în trecut la baza a numeroase decizii ale Comisiei favorabile remiterii taxelor la import în sectorul tonului. În special, sunt întrunite condițiile privind complexitatea legislației, inexistența unei prezentări incorecte a faptelor de către exportator, interpretarea diferită a legislației plecând de la informații corecte, răspunderea parțială a Comisiei și eroarea săvârșită constant de autoritățile competente care nu au aplicat în mod corect legislația.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Ibercaja Banco și alții/Comisia

(Cauza T-471/14)

(2014/C 261/73)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Ibercaja Banco, SA (Zaragoza, Spania); Banco Grupo Cajatres SA (Zaragoza) și Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;

- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Ațiune introdusă la 25 iunie 2014 – Joyería Tous/Comisia

(Cauza T-472/14)

(2014/C 261/74)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Joyería Tous, SA (Lleida, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Ațiune introdusă la 25 iunie 2014 – Corporación Alimentaria Guissona și Naviera Muriola/Comisia

(Cauza T-473/14)

(2014/C 261/75)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Corporación Alimentaria Guissona, SA (Lleida, Spania) și Naviera Muriola, AIE (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2014 – Cesáreo Martín-Sanz și alții/Comisia

(Cauza T-474/14)

(2014/C 261/76)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Cesáreo Martín-Sanz, SA Transportes (Madrid, Spania); Transportes y Servicios de Minería, SA (Madrid, Spania); Inauto, Industrias del Automóvil, SA (Madrid); Premium Quality Investments, SL (Madrid) și Naviera Ispaster, AIE (Madrid) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;

- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Poal Investments XXI și alții/Comisia

(Cauza T-476/14)

(2014/C 261/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Poal Investments XXI, SL (Madrid, Spania); Poal Investments XXII, SL (Madrid); Naviera Cabo Vilaboa C-1658, AIE (Madrid) și Naviera Cabo Domaio C-1659, AIE (Madrid) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Caamaño Sistemas Metálicos și alții/Comisia**(Cauza T-477/14)**

(2014/C 261/78)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamante: Caamaño Sistemas Metálicos, SL (Coruña, Spania); Blumaq, SA (Castellón, Spania); Grupo Ibérica de Congelados, SA (Vigo, Spania) și Inversiones Rentaragon, SA (Zaragoza, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Industrias Espadafor și alții/Comisia**(Cauza T-478/14)**

(2014/C 261/79)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamante: Industrias Espadafor, SA (Granada, Spania); Tutichip, SAU (Barcelona, Spania); Locales, Actividades y Exclusivas Comerciales, SA (Vigo, Spania); RNB, SL (La Pobla de Vallbona, Spania) și Inversiones Antaviana, SA (Valencia, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;

- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria/Comisia

(Cauza T-482/14)

(2014/C 261/80)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Banco de Albacete/Comisia**(Cauza T-483/14)**

(2014/C 261/81)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Banco de Albacete, SA (Madrid, Spania) (reprezențanți: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo și A. Biondi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii preținselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea preținselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea contractelor private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Monthisa Residencial/Comisia**(Cauza T-484/14)**

(2014/C 261/82)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Monthisa Residencial, SA (Madrid, Spania) (reprezențanți: F. de Artíñano Rodríguez de Torres și J. Martínez Muro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care în cadrul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic (GIE) ca fiind beneficiarii preținselor ajutoare și singurii beneficiari ai ordinelor de recuperare;

- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare cu încălcarea principiilor generale ale dreptului Uniunii Europene;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Se susține, în special, că au fost încălcate articolul 107 alineatul (1) TFUE și principiul general al dreptului Uniunii referitor la protecția încrederii legitime.

A acțiune introdusă la 26 iunie 2014 – Bon Net OOD/OAPI – Aldi (Bon Appétit!)

(Cauza T-485/14)

(2014/C 261/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bon Net OOD (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: A. Ivanova, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 aprilie 2014 în cauza R 1199/2013-2.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă în culorile roșu, alb și albastru care cuprinde elementele verbale „Bon Appétit!” pentru produse din clasa 29 – cererea de înregistrarea a unei mărci comunitare nr. 8 693 764.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: înregistrări naționale ale unor mărci.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO